

Sv. Anton na Pohorju. V nedeljo dne 30. avgusta je bil slovesno blagoslovljen in otvorjen novi razred tukajšnje narodne šole. Ker za nabavo opreme in za druga pripadajoča dela ni bilo zadostnega denarnega kritja, so požrtvovalni Antončani sami darovali ves razredni inventar, med katerim se zlasti odlikuje moderna stenska tabla, ki jo je poklonil šoli g. Kanop Miha, veleposestnik, šolski in občinski odbornik ter cerkveni ključar pri Sv. Antonu. Tudi sicer so tukajšnji domačini prav okusno uredili prostor za novi razred ter izvršili vsa pripadajoča dela večinoma na lastne stroške. Sploh so Antončani domači šoli zelo naklonjeni in store za dobrobit šolske mladine vse, kar največ morejo. Zato vsem dobrotnikom naše šole iskren Bog plačaj!

Ruše. Spored romarske pobožnosti v nedeljo dne 13. septembra bo: na predvečer v soboto ob 6 romarska pridiga, slovesne litanije in darovanje, nato zunan cerkve rimska procesija. V nedeljo zjutraj ob pol 5 skupno sv. obhajilo za romarje, ob 5 prva sv. maša; slovesno sv. opravilo ob 6 in 10, vmes pa tihe sv. maše ob pol 8, 8 in 9; ob 3 popoldne slovesne večernice. Opozarjajo se romarji, zlasti iz oddaljenih krajev, da se poslužijo na železnici nedeljskih povratnih kart, s katerimi se peljejo brezplačno nazaj. Mnogi pridejo namreč od daleč peš v Ruše in se peljejo z vlakom samo domov. Vsi ti morajo plačati celo karto samo za eno vožnjo. Ako pa kupijo nedeljsko povratno karto na domači postaji, se lahko peljejo s to karto od doma v Ruše in iz Ruš nazaj. Treba pa je na odhodni postaji izrecno zahtevati nedeljsko povratno karto, ki potem velja od sobote opoldne do ponedeljka opoldne. Seveda se karta v Rušah ne sme oddati. Nedeljske karte se pa dobijo samo na postajah, ki so najmanj 11 km oddaljene od Ruš; ne dobijo se torej na postajah Fala, Bistrica in Limbuš. Popoldne vozijo v Ruše iz Maribora trije vlaki, ob 13.20, 14.28 in 18.48, dopoldne pa dva, ob 4.36 in 5.44. Kot nalašč za romanje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Zadnjih občinskih volitev v naši občini smo po pravici ve-

seli: ne-le radi ugodnega izida, ko kažejo številke, da je 71% vpisanih volilcev prišlo volit in izmed teh 70% glasovalo za našo listo, tako da je nasprotna le po veliki dobroti naših članov volilne komisije dobila dva odbornika, ko bi le do enega imela pravico. Še lepše je to, kako se je ta zmaga pripravljala in kako obhajala. Na par shodih so naši ljudje resno pregledali položaj in napravili načrt ter sestavili listo, pa šli na odločno, a mirno in prepričevalno delo; in po zmagi v nedeljo zvečer so vsi trezni, a z navdušenimi vzklili pozdravili izid volitev ter ga radostno razglasili po vaseh, nato pa šli k počitku. Nasprotniki so parkrat skušali naše shode z divjanjem spremeniti v svoje shode, zadnje nedelje in zadnji teden, posebno pa še zadnjo noč je tekla pijača za volilce; zadnjo noč radi divjega vpitja in groženj v St. Lovrencu in Apačah mnogi niti spati niso mogli. Na dan volitev so pijani nekateri še pred voliščem izzivali nemire, pa so jih naši le s pomilovanjem gledali in se veselili lepih prizorov, ko so naši volilci celi dan prihajali peš, čeprav so jih oni vabili na avto in na voz. Šele izid volitev je streznil nasprotnike, da so se tiho porazgubili in je bila zopet enkrat mirna noč po vseh vaseh. Zavedni in zvesti volilci JRZ, hvala vam vsem za vašo zvestobo in disciplino, ki je rodila tako lep uspeh, ki je pa tudi najlepši izraz zaupanja voditelju našega ljudstva g. dr. Korošcu ter hkrati zanj zadoščenje za osramotitve, s katerimi so ga obkladali med nami nasprotniki v svoji zaslepijenosti. Zdaj pa vsi na nadaljno složno delo v blagor občine in države!

Polzela. Dne 15. septembra bo zopet na gori Oljki običajni romarski shod. Za to priliko so povabljeni spovedniki in pridigarji, nekateri že pridejo v soboto dne 12. septembra. Na nedeljo bo že na vse zgodaj spovedovanje in tudi več sv. maš. Prijatelji in znanci priljubljene božje poti, pridite, sv. križ na gori Oljki vas vabi, da se nekoliko oddahnete in duhovno poživite.

Planina pri Sevnici. Prvi september 1936 bo ostal Planincem v trajnem spominu. Del trga pred dr. Levčevem dvoriščem je dobil novo obliko. Okrašen mlaj, slavočok s pozdravnim napisom in na dvorišču okusno pripravljena tribuna. Po trgu so zavihrale zastave, oglasili so se topiči in zaigrala je godba. Živinorejci iz Planine, Sv. Vida in iz Dobja pa so vodili svoje

krave in telice na ogled k določeni komisiji. Že te zunanosti pričajo, kako ponosni so naši vrli kmetje na svojo živino. Prav je tako! Saj je živinoreja glavni dohodek našega kmeta. Če so cene primerne, ustvarja živinoreja tukajšnjim ljudem pravo blagostanje. Zato razumemo skrb in navdušenje, s katerim je pripravil odbor pod vodstvom dr. Mozerja, našega živinozdravnika, zunanje lice prvemu živinorejskemu prazniku v Planini. — Prignanih je bilo 64 goved sivopšenične barve. Kmalu po 9. uri je začela komisija svoje delo. Tvorili so jo: banski referent, sreski živinozdravnik iz Šmarja, g. Gajšek iz Loke, zastopnik Zveze iz St. Jurija ob juž. žel., sreski referent, živinozdravnik iz Kozja in mlekarški kontrolor. Po štiriurnem ocenjevanju so dobili razstavniki živine določene nagrade — znašale so 250, 200, 150, 120 in 80 Din. Vsega skupaj je bilo razdeljenih 5250 Din. Prispevali so: banovina, sreski kmetijski odbor in občinski kmetijski odbor. — Banski referent g. Oblak je v svojem lepem govoru izrazil svoje zadovoljstvo nad dosedanjimi uspehi Planinske živinorejske zadruga, ki obstoja šele dve leti. Opozarjal pa je tudi na obstoječe nedostatke in bodril k bodočemu načrtnemu delu. Planinski voli so sloveli že zdavnaj po Avstriji in Češki, naj bi zasloveli tudi planinske krave in posebno blkeci. Dobre bike moramo sedaj kupovati v inozemstvu, naj bi se naša živinoreja izboljšala v toliko, da bi mi prodajali bike v inozemstvo. Prav planinska okolica ima dane vse naravne pogoje za prvovrstno živino po svoji naravni legi, po izredno dobri krmi, vodi in zraku. — Končanemu delu je sledila prijetna zabava, med katero je bila izrečena marsikatera beseda v zahvalo slavni komisiji, živinorejskemu odboru in v spodbudo našim živinorejcem. Naj bo tudi na tem mestu izrečena zahvala kar vsem, ki so nam pripravili tako prijeten dan. Upamo, da bo rodil v resnici vidne uspehe, da bo raslo število članov in se povečala vsa skrb umni živinoreje. Vse delo pa naj blagoslovi večni Gospodar, kateremu so se naši živinorejci priporočili pri sv. maši, ki je bila v ta namen darovana, predno je začela komisija svoje delo.

Širite „Slov. gospodarja“!

»Tega ne boš tajila, da so bili naši mati pametna in modra žena. Naša mati pa so Pavlo zelo obrajtali. Še zadnji dan so mi naročili, naj jo pozdravim in naj skrbim zanjo.«

»Skrbeti zanjo — da! Ampak vzeti jo — to je druga reč. Gotovo pa bi se bili naša častljiva mati na vse kriplje branili, da bi za njimi prišla ciganka na Ravne.«

»Morda so si pa to prav želeli, da bi postala Pavla moja žena.«

»Kaj, ali te res ni sram, da o materi tako govoriš?! Če že sam ne veš več, kaj je prav, vsaj staršev v grobu tako ne zasramuj!«

»Ti!« se je razjezil. »Če si le zato prišla, da me kregaš in žališ, lahko kar greš in te ni več treba.«

Pristovnica pa ni utihnila, ampak je jezikalala še huje:

»Da, že pojdem — in sram me je, da bi še kdaj prišla domov. Prej pa ti še moram povedati resnico... Le poslušaj, kaj ljudje govorijo!... Sto in sto let je že star naš dom; sto in sto let so bili Ravnjaki župani. Kar svet pomni, se še noben Ravnjak ni drugače oženil kakor s slovensko gruntarsko. Jeseni so te možje za župana izbrali, čeprav si najmlajši med njimi — niso te zaradi tebe, ampak zaradi naše častite rodovine. Ti pa, ki od našega starega poštenja in naše stare časti živiš, si nobene

druge ne znaš poiskati kakor prav to ciganko. Ni čuda, če se ljudje za glave prijemljejo. Še krave se bodo, če bo ciganka za Ravnico.«

Sestrine besede so ga zadele v živo. Zdrznil se je in po kratkem molku dejal:

»Vsi v fari imajo Pavlo radi. Tako, kakor ti, ne govori nihče. Prijazni so ji.«

»Haha, boš videl, ko prideš na oklice... Saj še imena nima... Tiho bodi! Že vem, kaj hočeš reči. Hruplja ji je svoje posodila. Pri tebi bodo gospod povedali ime, stan in bivališče. Pri tvoji puži ne bodo oklicali ne stanu, ne starosti, ne očeta, ne matere, samo Hrupljino ime. Vsi v cerkvi se bodo smejali in norcev ne bo ne konca ne kraja.«

Ravnjaku so mišice na obrazu zatrepetale. Zastrmel je v kot in mrko dejal:

»Ime in stan in odkod — to je postranska reč. Glavno je, kako ima srce in če je značajna.«

»Ha, mar meniš, da so ciganke značajne?«

»Pavla je tisočkrat boljša ko ti,« je zavpil. »Srce ima! Ti ga nimaš. Ti nikdar ne bi bila življenja zame tvegala, tako kot ga je Pavla.«

»Je pač vsiljiva in se vtika povsod, kjer je ne srbi.«

»Tebi bi bilo vseeno, morda bi ti bilo celo prav, ko bi me bil zaklal.«

(Dalje sledi.)

Najnovejšo ameriškansko nalivno pero

ima poseben merilni aparat, ki oznanja z menjajočimi se številkami, koliko besed je že bilo zapisanih s peresom in koliko jih je še mogoče beležiti, predno bo treba pero znova napolniti s črnilom.

Najmanjši lilijin cvet.

Na razstavi cvetlic v Londonu je bil letos na vpogled cvet takozvane velikonočne lilije, ki ni večji nego novček za 50 par in lonček, v katerem se je lilija razcvetela, je dosegel velikost naprstnika.

V južni Afriki prirejajo dirke z orjaškimi pticami, na katerih jezdi dočki domačinov.